

TĚŽKO V LESE - LEHKO NA LEDĚ

Hokejový rok se nám natáhl pomalu už na osm měsíců. Děda Mráz s tím nemá nic společného, je na led skoupější a skoupější, ale lidské mozky a ruce se postaraly. Máme nejvíce umělých kluzišť v Evropě – včera jich bylo třicet, kdo ví, kolik je jich dnes? – A zájem o hokej je u nás ohromný. Ligu navštívilo loni na milión diváků! V nastávající sezóně oslavíme 50 let trvání československého ledního hokeje. Vyvrcholením té slávy bude mistrovství světa, které uspořádáme na počátku března 1959 v Praze, Ostravě, Brně a Bratislavě. Ano – nejvyšší čas, abyste už mysleli na vstupenky... A kdo nás bude na mistrovství světa reprezentovat?

Ukažte mi Čechoslováka, který si už dnes s tímto „problémem“ neláme hlavu! Od prvních kroků s hokejkou na ledě patřili naši předkové mezi nejlepší v Evropě. Po osvobození jsme dokonce dvakrát stáli v čele světového šampionátu (1947 Praha a 1949 Stockholm). Kdopak z nás by tedy hokeji nerozuměl? Ovšem v posledních letech nemůžeme nějak pořádně zabrat. V „silné pětce“ patříme až za Kanadu, Sovětský svaz a Švédsko. A chceme víc, což je lidské a pro nás i v hokeji dosažitelné. Jako bych vás slyšel – vždyť ti Šroubkové, Tožičkové a Trojákové vyhrávali a zimní stadion byl jeden, nebo i žádný. Tak jen ať ti chlápci teď pořádně máknou!

Tož, makají. V těchto dnech se sjíždějí hokejisté do Opavy, Hodonína, Ostravy k prvním tréninkům na ledě. Mrazící stroje v krytých halách pracují. Tím ovšem hokejová příprava na zimu nezačíná. Kdopak – končí! Tam, kde chtějí v zimě něco uhrát, začínali s tréninkem už v květnu. Jako u našeho čtyřnásobného přeborníka – v Rudé hvězdě Brno.

Mimochodem a pro vaše uklidnění: o reprezentaci na mistrovství světa už bylo rozhodnuto. Bude to mužstvo mistra ČSR 1959. A jeho vedoucím bude – což je pokrok – jeho vlastní trenér! Považujeme to za moudré řešení, vždyť ten systém „samá hvězda“, nebo také – jak se ukázalo – „každý pes jiná

Hokejisté zaměnili hokejky za pily, sekery, obracáky. Při práci v lese poznali, že je něco těžšího než hokej a hokejová hůl. Rudá hvězda Brno byla letos na lesní brigádě na Šumavě. Zprava doleva: trenér Farda, Bartoň, Mašláň, Pavlů, Vaněk, Potsch, Šuna, Ševčík, Olejník, Trávníček, Winkler, Kasper, Nadrchal a Zamastil.

FOTO VÁCLAV ZINDULKA

ves“, k ničemu nevedl. Po nevalných výsledcích posledních let není toto řešení žádným rizikem. Spíše naopak. Odpověď dá pražský stadion v březnu 1959. Nyní k přípravě Rudé hvězdy. Když loni Brněňští po čtvrté vyhráli přebor ČSR, vytkli si cíl: získat titul přeborníka po páté! A tak od začátku máje, po dubnovém odpočinku, začali s tréninkem. Tvrdým, náročným, průkopnickým. Trénovali pětkrát v týdnu. Odpoledne se scházeli na hřišti, řece, plovárně nebo v tělocvičně. Cvičení bylo namahavé, se stoupajícím zatížením. Bylo však pestré. Až neuvěřitelné. Trenér Eda Farda a jeho chlápci se nespokojili obvyklou „cvičební hodinou“, nudnou a okoukanou, jejímž vyvrcholením bylo si zahrát „na dva“ s fotbalovým míčem. Vy-užívali prostředků fyzicky i morálně účinných, rostla tělesná zdatnost jedinců, ale i soudržnost kolektivu. Tak v pondělí byla na programu lehká atletika. Každý jedinec měl předem vypracované normy, jichž po čase a soustavném nácviku musí dosáhnout. Na příklad Návrat ve skoku do dálky 650 cm! V úterý chodili plavat. Nikoliv „koupat se“. Nácvik různých stylů, skoky do vody. Švanda, i když dřina. Ve středu se věnovali boxingu. Hokejista potřebuje nejen tvrdost, ale i odvahu k boji těla na tělo. Není z porcelánu. Ve čtvrtek jste se mohli

sejít s chlápky tam, kde byste to nejméně čekali – ve veslařské loďnici. V Pisárkách poznali, že veslařská řehole je tvrdá řehole. Vesla jim však udělala, štíhlá osma se po vodě jen vznášela, ladně jak labuť. V pátek, v závěrečném tréninkovém dnu týdne, byla na pořadu gymnastika a hry. A v neděli se hrála fotbalová soutěž – tak tak, že mužstvo hokejistů nepostupovalo do divize...

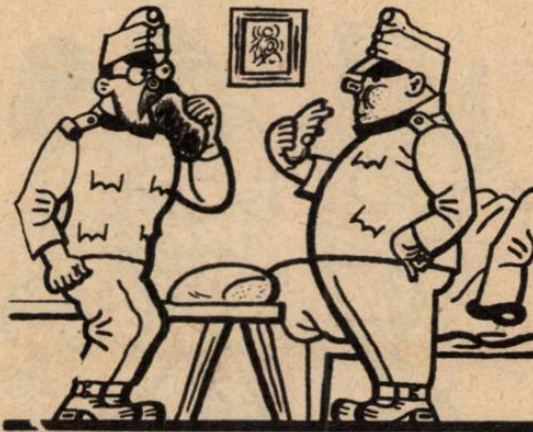
Tak doslova letěla příprava po čtyři letní měsíce. Jen s malou přestávkou – v červenci strávil kolektiv tři týdny na Šumavě, na lesní brigádě. A udělali něco? Kus dobré a poctivé práce. Jinak by si chlápci nevezli domů mimo věnce mrazilů na dlaních i hotovost: tři stovky. Konečně – za denní výkon přes dva kubíky u krátkodobého brigádníka, neznajícího nářadí a nemajícího fortel, je to slušný výdělek. Tak aspoň soudili lesáci u Vydry.

Koncem října začne soutěž, rozhodující o tom, kdo bude hájit naše barvy na mistrovství světa. Ve slavném jubilejním roce! Předem vytčený cíl hokejistů Rudé hvězdy je o to lákavější. Nese však zvýšenou odpovědnost. Brněňští hoši si toho jsou vědomi, ale do bojů půjdou vesele. Tak, jako na dříví na modré Šumavě. Věřte si. Makali... GUSTAV VLK

OSUDY DOBRÉHO VOJÁKA ŠVEJKA VE SVĚTOVÉ VÁLCE

7. „Babo,“ obrátil se Švejk ke stařeně, „my ti zaplatíme. Buď po dobrém, nebo po zlém. Co ty, hergot, sem nechceš pustit ani našeho pana kapitána? Podívej se!“ Švejk vytáhl bajonet z pochvy a přimáčkl ho špičkou stařeně na hrdlo; bába zaječela, couvla plna strachu a ponížene zvala dál. Ve světnici zabřebentila: „Pan kapitán, pan kapitán,“ a hnala se po kadetově ruce, aby mu ji políbila. „Vidíš, stará, takhle se mi líbíš,“ a Švejk ji poplácal blahosklonně na rameno, „takhle se mají ctít vojáci.“ Kadet vytáhl peníze, bába přinesla chléb, svařila mléko a odněkud vytáhla vařené uzené.

8. Švejk vařil pro kadeta čaj, silný a trpký, pak položil kadeta na pryčnu, zastupující postel, přikryl ho bábíním kožichem a Biegler, kterému čaj v bříše teplem bolesti umenšil, rázem usnul. U masa a chleba zůstal jen Švejk s kamarádem; bába dala chléb do pece a vyšla ven, někoho očekávajíc. Voják, žvýkaje ohromné sousto, povídal Švejkovi: „To je správný maso, dobře solený a prouzený; už je trochu cítit od kosti, ale nevadí. Nejlip máš, kamaráde, když maso udiš pilinama a páliš pod ním jalovec, to je potom dort.“ „No, maso je maso. Maso i pes rád,“ odvětil Švejk.

9. „To jsem ti, kamaráde, znal nějakého pana Krause a tomu dala jeho snoubenka k svátku bernardýna. Byl velkej jak roční bulík. Von ten pan Kraus plakal, když mi vypravoval, jak s ním kvartýrská přestala mluvit a ráno mu dala výpověď, protože pes celou noc vyl a všechny partaje nadávaly. Von ji uprosil, přidal jí pětku měsíčně a že si bude brát psa k sobě do pokoje, aby se mu nestejskalo. Von si ho tam na noc vzal, ale ráno přišel domovník, že partaj pod nima má promočený strop, jestli se v pokoji snad nezatahjou necky; kvartýrská mu řekla, že za tím psem uklízet nebude a žrát že mu taky nedá.“

10. „Tak pan Kraus šel ke koňskému řezníkovi a koupil pro psa buřty a jitrnice. Von jich koupil za dva zlatý, to jich bylo vošmdesát, půl bochníka chleba a v poledne začal psa krmit. Von mu to dal sežrat všechno, ale když přišel pan Kraus večer z kanceláře, pes vyl hlady. Tak šel za k tomu koňskému řezníkovi a koupil těch jitrnic za pětku. Řezník mu to chtěl poslat po uředníkovi, a když pan Kraus nechtěl, tak říkal: „Nic se, vašností, nebojte, kluk neřekne nic. Kde máte, prosím, restauraci? Pořádáte vepřový hody? V zimě vám můžu dodat jitrnice každý den, protože si koně často zlámou nohy!“

11. Druhý den ráno dali se Švejk s kamarádem do štípání dříví. Švejk po chvíli obrátil se na kamaráda: „Človče, ať děláš, co chceš, musíš, aby se to povedlo, mít dycky dobrej oumysl. To byl v jednom městě starosta a ten byl najednou volanej na hejtmanství, aby se vobec připravila na uvítání jeho Veličenstva. Tak von ten pan starosta dal stavět slavobrány a dal se do vymějšlení nápisu. Ten nápis přibíli v noci na bránu a dali přes něj roušku. Císař pán přijel, policajt strhl špagátem tu roušku a lidi čtou krásnej nápis: „Gelobet sei Jezus Kristus! Jetzt kommt Josef Franciscus!“

12. „Císaři pánu se to moc líbilo a ten starosta dostal za to na památku zlatý hodinky a zlatěj záslužnej kříž s korunou. A když byl potom už starej, tak si to město zvolilo za starostu zas jeho syna. Asi za rok byl taky volanej na hejtmanství, aby se připravil na uvítání jeho Veličenstva. Von taky koupil plátno, sám v noci nápis namaloval, přibíli a přikryl rouškou. Tátovi ani muk! Císař pán jede, policajt strh roušku a na bráně se stkví nápis: „Ježíšmarjá Josef! Jede k nám František Josef!“ Potom toho starostu sesadili a dostal za to čtyři měsíce pro velezrádu a urážku císařského domu.“